

**UCHWAŁA NR IV/42/2015
RADY GMINY SULĘCZYNO**

z dnia 26 marca 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Kazimierza WENTA na działalność Wójta Gminy Sulęczyno

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 oraz art.18a ust.1 ustawy z dnia 08 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj.Dz.U. z 2013 roku, poz.594 i poz.1318 oraz z 2014 roku, poz.379 i poz.1072) i art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U.z 2013 roku, poz.267, z 2014 roku, poz.183 i poz.1195 oraz z 2015 roku, poz.211) **Rada Gminy Sulęczyno - po zapoznaniu się z opinią Komisji Rewizyjnej - uchwała, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę **Pana Kazimierza WENTA, zam.Żakowo** z dnia 26 stycznia 2015 roku złożoną na działalność Wójta Gminy Sulęczyno z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sulęczyno do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art.239 KPA.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

do uchwały Nr IV/43/2015 Rady Gminy Sulęcyno z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Kazimierza WENTA na działalność Wójta Gminy Sulęcyno

Kazimierz Wenta od wielu lat składa do tut. Urzędu Gminy skargi co do sposobu użytkowania drogi gminnej stanowiącej działkę gruntu nr 25/4 położonej we wsi Żakowo. Skarżący zarzuca, że ze względu na lokalizację tej drogi oraz gabaryty poruszających się na niej pojazdów samochodowych dochodzi do nadmiernych uciążliwości w codziennym korzystaniu z zabudowań na jego działce siedliskowej nr 20/13, które zdaniem skarżącego, powodują występowanie bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia osób tam zamieszkałych oraz ich mienia. Skarżący twierdzi, że droga gminna w bezpośredniej bliskości budynków mieszkalnych (8 m) i gospodarczych (1 m) przejeżdżają stale pojazdy ciężarowe o masie całkowitej 32 ton a załadowane kruszywem o masie całkowitej do 45 ton co przyczynia się do dewastacji jego budynków gospodarczych. Skarżący twierdzi także, że drogą gminną nie powinny przejeżdżać pojazdy ciężarowe przekraczające dopuszczalny nacisk na pojedynczą oś 8 ton. W konsekwencji skarżący domaga się od Wójta Gminy wprowadzenia ograniczenia przejazdu drogą gminną dla samochodów ciężarowych.

Zarządcy dróg mogą wprowadzać na nich ograniczenia lub nawet zamykać je dla ruchu ale tylko wówczas, gdy korzystanie z nich powoduje faktycznie bezpośrednie zagrożenie dla osób lub mienia. Stwierdzić należy, na co gmina nie miała żadnego wpływu, że w odległej przeszłości zbyt blisko drogi publicznej wzniesiona została zabudowa mieszkalna i gospodarcza na działce siedliskowej skarżącego co obecnie, wobec nieuniknionego rozwoju motoryzacji i postępu cywilizacyjnego, stwarza obecnym użytkownikom obiektów usytuowanych na tej działce pewne uciążliwości w codziennej egzystencji oraz prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Uciążliwości te nie są jednak rezultatem błędnego wytyczenia drogi gminnej ale niefortunnego, nieprzemyślanego usytuowania zabudowy na działce nr 20/3 przez poprzedników prawnych skarżącego.

Kolizja zabudowy mieszkalno-gospodarczej na działce nr 20/3 z wcześniej utworzoną i istniejącą drogą publiczną nie może stanowić uzasadnionej podstawy do wprowadzenia na tej drodze jakichkolwiek ograniczeń lub jej zamykania dla ruchu albowiem zgodnie z art.1 ustawy o drogach publicznych ze wszystkich dróg publicznych, także gminnych, mogą korzystać wszyscy zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie i przepisach szczególnych.

Gołosłowne są twierdzenia skarżącego, że na drodze gminnej w pobliżu działki siedliskowej nr 20/3 stale przejeżdżają pojazdy o ponadnormatywnym (dla dróg gminnych) nacisku na jedną oś (ponad 8 ton).

Gmina nie posiada możliwości ani prawnych ani technicznych ani organizacyjnych, aby przeprowadzać kontrole w celu sprawdzania kategorii pojazdów poruszających się jej drogami. Jeśli dochodzi do naruszenia prawa w tym zakresie organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli oraz

wymierzania kary jest Państwowa Inspekcja Transportu Drogowego.

Gmina dostrzegając kwestię uciążliwości płynącej z usytuowania zabudowań skarżącego zbyt blisko drogi publicznej wielokrotnie oferowała mu zamianę gruntów co doprowadziłoby do zmiany przebiegu drogi gminnej i odsunięcia jej od zabudowań na odległość co najmniej 15 m.

Skarżący konsekwentnie odmawia dokonania zamiany gruntów, która natychmiast rozwiązałaby kwestię uciążliwości drogi gminnej, gdyż obecnie kwestionuje także tytuł prawny Gminy Sulęcyno do stanowiącej drogę publiczną działki gruntu nr 25/4 we wsi Żakowo.

Z w/w drogi gminnej korzystają przede wszystkim mieszkańcy wsi Żakowo i Sucha, także osoby utrzymujące się z prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu samochodowego. Gmina nie może nikomu ani przeszkadzać ani utrudniać przejeżdżania drogami gminnymi oraz prowadzenia działalności gospodarczej, która podlega takiej samej ochronie prawnej jak działalność rolnicza.

W tym stanie rzeczy, skoro wbrew twierdzeniom skarżącego użytkowanie drogi gminnej stanowiącej działkę gruntu nr 25/4 we wsi Żakowo nie prowadzi do bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa osób i mienia na działce siedliskowej nr 20/3 brak jest podstaw prawnych i faktycznych do wprowadzenia jakichkolwiek ograniczeń w przejazdach drogą gminną nr 3/08.

POUCZENIE

Art.239 § 1 W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.